

شناسایی و ردیابی ژن *Tri16* در فوزاریوم‌های مولد و غیرمولد سم T-2 به روش PCR

محمدعلی علیخانی^۱ MSc، رضا کچویی* PhD، ناصر صفایی^۲ PhD، رضا گل محمدی^۱ BSc

*مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه...، تهران، ایران

^۱مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه...، تهران، ایران

^۲گروه بیماری‌های گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

چکیده

اهداف: سم T-2 سمی‌ترین تریکوآتن است و اغلب توسط فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس تولید می‌شود. این مایکوتوکسین محصولات کشاورزی و به‌ویژه غلات را آلوده نموده و می‌تواند سبب بیماری‌های شدید و حتی مرگ در انسان شود. در مسیر بیوسنتز سم T-2 ژن *Tri16*، اسیل ترانسفراز را کد می‌کند که تشکیل گروه جانبی استر را در کربن شماره ۸ کاتالیز می‌کند. هدف اصلی این مطالعه، طراحی روش مولکولی براساس ژن *Tri16* به منظور شناسایی فوزاریوم‌های مولد سم T-2 بود.

روش‌ها: در این مطالعه از نوع تجربی تعداد ۱۱۱ سویه فوزاریوم (شامل ۲۲ سویه استاندارد و ۸۹ ایزوله فوزاریوم) مورد بررسی قرار گرفت. پس از خالص‌سازی سویه‌ها و تهیه کشت انبوه در محیط پپتویدکستروزبراث (PDB)، استخراج DNA آنها با استفاده از نیتروژن مایع و با کمک بافرهای لیزکننده و محلول‌های فنل-کلروفرم-ایزوامیل‌الکل (PCI) صورت گرفت. با استفاده از پرایمرهای طراحی شده و انتخابی براساس ژن *Tri16* و بهینه‌نمودن PCR این ژن در تمام سویه‌های مولد و غیرمولد سم T-2 ردیابی شد.

یافته‌ها: تمام ایزوله‌های فوزاریوم مولد سم T-2 شامل ۴ ایزوله فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس، یک گونه فوزاریوم پوئه و یک گونه فوزاریوم لانگستیه محتوی قطعه ژن *Tri16* (۱۳۸۰ جفت باز) بودند.

نتیجه‌گیری: با پروتکل مولکولی طراحی شده براساس ژن *Tri16*، می‌توان گونه‌های مهم مولد سم T-2 مانند فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس و فوزاریوم لانگستیه را شناسایی کرد. همچنین می‌توان گونه‌هایی از فوزاریوم که به‌طور ضعیف مولد T-2 هستند را نیز شناسایی نمود.

کلیدواژه‌ها: فوزاریوم، مایکوتوکسین T-2، تریکوآتن، ژن *Tri16*، واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (PCR)

Detection and tracing of *Tri16* gene in T-2 toxigenic and nontoxigenic *Fusarium* species by PCR

Alikhani M. A.¹ MSc, Kachuei R.* PhD, Safaei N.² PhD, Golmohammadi R.¹ BSc

*Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

¹Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

²Department of Plant Pathology, Faculty of Agriculture, Tarbiat Modarres University, Tehran, Iran

Abstract

Aims: T-2 mycotoxin is the most toxic trichothecene produced by *Fusarium* species especially *Fusarium sporotrichioides*. This species is the contaminant of cereal grains that can cause severe diseases among humans and animals and it may lead to death. *Tri16* gene encodes an acyltransferase that catalyzes the formation of ester side groups at C-8 in biosynthesis pathway of T-2 toxin. The aim of the present study was to design a molecular method for identification of *Fusarium* species based on *Tri16* gene, capable of producing T-2 toxin.

Methods: In this experimental study, the DNA of 111 T-2 producing and nonproducing *Fusarium* strains (including 89 *Fusarium* isolates and 22 standard *Fusarium* spp.) were evaluated. After purifying the strains and preparing the cultures in Potato Dextrose Broth (PDB), the DNA was extracted using liquid Nitrogen and lysing buffers and by Phenol, Chloroform and Isoamyl alcohol (PCI) solutions. The gene was detected in all T-2 producing and nonproducing strains using the designed and selected primers based on *Tri16* gene and PCR optimization.

Results: All T-2 toxin producing *Fusarium* strains including *Fusarium sporotrichioides* (4 species), *Fusarium langsethiae* (1 species) and *Fusarium Poae* (1 species) contained the *Tri16* gene fragment (1380 bp).

Conclusion: Important T-2 toxin producing species such as *Fusarium sporotrichioides* and *Fusarium langsethiae* could be identified with the designed molecular protocol designed based on *Tri16* gene. In addition, weakly T-2 producing species can be identified with this method.

Keywords: *Fusarium*, T-2 Mycotoxin, Trichothecene, *Tri16*, Polymerase Chain Reaction (PCR)

مقدمه

تریکوئوسن‌ها از نظر تنوع و گستردگی، مهم‌ترین گروه از مایکوئوتوکسین‌ها هستند، به طوری که بیش از ۱۵۰ نوع تریکوئوسن شناسایی شده است [۱، ۲]. سم T-۲ یک تریکوئوسن با سمیت بسیار بالاست که سمیت آن ۱۰ برابر سمیت دی‌اکسی‌نیوالنول (DON) است. این توکسین ۱۰۰ بار بیشتر از خردل پوست را تحت تاثیر قرار می‌دهد. همچنین مقاوم به حرارت بوده و به آسانی در اثر اتوکلاو از بین نمی‌رود [۱، ۳].

این مایکوئوتوکسین که به دلیل داشتن اثر سایتوتوکسیتی و سرکوب‌کنندگی سیستم ایمنی برای سلامت انسان و حیوانات مضر است، از دو جنبه اصلی اهمیت دارد:

۱- آلوده‌کننده محصولات کشاورزی به ویژه غلات بوده و به عنوان مشکل جدی بهداشت مواد غذایی مطرح است و موجب مسمومیت شدید به صورت حاد یا مزمن در انسان و حیوانات اهلی می‌شود و حتی ممکن است منجر به مرگ شود، به طوری که اپیدمی‌های متعدد آن در انسان و حیوانات گزارش شده و جان هزاران نفر را گرفته است [۲، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹]. این سم، طیفی از علائم بالینی را در بیمار مسموم ایجاد می‌کند که مهم‌ترین آن الوکیای سمی گوارشی (ATA) است. این بیماری در انسان، بسیار وخیم و حاد و در اکثر موارد کشنده است. مهم‌ترین علائم این بیماری شامل لکوپنی شدید، خونریزی‌های متعدد زیر پوستی، ضایعات نکروتیک، تحلیل و تخلیه مغز استخوان، نکروز پوستی، آلودگی خون به توکسین و علائم گوارشی اعم از تهوع، استفراغ، درد شکم، اسهال و غیره است [۹].

۲- این سم به عنوان عامل و سلاح بیولوژیک مطرح است. گزارشات مستندی مبنی بر استفاده از این عامل به صورت سلاح بیولوژیک (باران زرد) توسط شوروی سابق طی سال‌های ۱۹۷۴ تا ۱۹۸۱ در لائوس، کامبوج و افغانستان و دیگر جنگ‌ها مانند جنگ ایالات متحده و ویتنام وجود دارد که باعث توجه بین‌المللی شده است. گزارشات تایید نشده‌ای نیز در استفاده از این سم در جنگ تحمیلی ایران و عراق و دیگر جنگ‌ها وجود دارد که حایز اهمیت است [۳، ۱۰].

گونه‌های فوزاریوم به دلیل اهمیتشان در پزشکی، بهداشت و کشاورزی از مهم‌ترین گروه‌های قارچی محسوب می‌شوند. آنها طیفی از مایکوئوتوکسین‌ها را تولید می‌کنند که سبب آلودگی مواد غذایی می‌شوند [۱۱]. فوزاریوم/اسپوروتریکوئیدس مهم‌ترین گونه فوزاریوم مولد تریکوئوسن‌های گروه A به ویژه سم T-۲ است [۱۱]. فوزاریوم لانگستیه، دیگر گونه مهم مولد سم T-۲ است که طی سال‌های اخیر از شمال، مرکز و شرق اروپا گزارش شده است [۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶]. ایزوله آنتیبیک فوزاریوم لانگستیه نیز اخیراً از ایران معرفی شده است [۱۷، ۱۸]. این مایکوئوتوکسین به ندرت توسط دیگر گونه‌های فوزاریوم گزارش شده است. از جمله این گونه‌ها فوزاریوم پوئه است که به طور ضعیف مولد سم T-۲ است [۱۱، ۱۹].

شناسایی گونه‌های فوزاریوم همیشه برای قارچ‌شناسان مشکل بوده

است. روش‌های معمول که برای تشخیص و شناسایی فوزاریوم‌ها به کار می‌رود، براساس خصوصیات مورفولوژیکی قارچ (چه از نظر شکل کلنی روی محیط‌های کشت آگاردار و چه از جهت خصوصیات میکروسکوپی اعم از شکل و اندازه ماکروکونیدی و وجود یا عدم وجود میکروکونیدی و کلامیدوسپورها) است که نیاز به صرف زمان، زحمت زیاد و نیروی متخصص دارد و قارچ‌شناسان اغلب برای تشخیص گونه‌هایی که مورفولوژی مشابه دارند با مشکلاتی مواجه هستند [۱۱]. همچنین شناسایی مورفولوژیکی گونه‌های مولد توکسین، کاری بسیار سخت و احتمالاً نشدنی است. از طرفی در حال حاضر برای شناسایی این سم روش‌های مختلفی وجود دارد که از آن جمله می‌توان به روش‌های بیوشیمیایی مانند کروماتوگرافی با لایه نازک (TLC)، گاز کروماتوگرافی (GC-MS، GC-FID)، روش کروماتوگرافی مایع با کارکرد عالی (HPLC)، HPLC-MS، و بیوآسی (الایزا) اشاره کرد که نیاز به تکنیک‌ها، تجهیزات و امکانات هزینه‌بر و وقت‌گیر دارد [۳، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶].

استفاده از روشی که بتواند قارچ توکسین‌زا را سریعاً شناسایی نماید، اهمیت بسزایی دارد. روش‌های مولکولی مثل PCR روش‌های حساس، سریع، دقیق و مطمئن در تشخیص گونه هستند [۲۷]. روش‌های مولکولی، از جهات مختلفی مانند شناسایی فوزاریوم‌های توکسین‌زا، شناسایی فوزاریوم‌های عامل پاتوژن گیاه یا سیستماتیک قارچی مورد استفاده قرار گرفته‌اند [۲۸، ۲۹].

ژن‌های مسیر بیوسنتز تریکوئوسن‌ها در فوزاریوم‌ها مشابه بسیاری از ژن‌های مسیر بیوسنتز آنتی‌بیوتیک‌ها و دیگر توکسین‌ها، خوشه ژنی را تشکیل می‌دهند که این خوشه ژنی در حال شناسایی است. در این خصوص و به ویژه در مورد مسیر بیوسنتز T-۲ در فوزاریوم/اسپوروتریکوئیدس، مطالعاتی به طور گسترده صورت گرفته است و ژن‌های متعددی شامل *Tri15*، *Tri12*، *Tri11*، *Tri6*، *Tri4*، *Tri5*، *Tri10*، *Tri3* و غیره که هر کدام مسئول سنتز گروه عامل یا تنظیم‌کننده در ساختمان سم T-۲ هستند، مورد مطالعه قرار گرفته‌اند [۱۱، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴]. در مسیر بیوسنتز سم T-۲، ژن *Tri16* اسیل‌ترانسفرازی را کد می‌کند که موجب استریفیکه شدن کربن شماره ۸ ساختمان تریکوئوسنی می‌شود که وجود آن در ساختار T-۲ ضروری است [۳۵].

هدف از مطالعه حاضر، طراحی روش مولکولی (PCR) براساس ژن *Tri16* به منظور شناسایی فوزاریوم‌های مولد سم T-۲ بود.

روش‌ها

سویه‌های مورد استفاده: تعداد ۱۱۱ سویه فوزاریوم مولد و غیرمولد سم T-۲ (شامل ۲۲ سویه استاندارد و ۸۹ ایزوله) مورد بررسی قرار گرفت. ایزوله‌های مورد مطالعه از غلات مناطق مختلف ایران در مطالعات قبلی جدا شده بود [۱۷]. سویه‌های مولد سم T-۲ که در مطالعات قبلی (کچویی و همکاران، داده‌های منتشر نشده) مورد

الکل مطلق سرد افزوده شد و به فریزر ۲۰- درجه سانتی‌گراد انتقال یافت. بعد از آن، اتانول ۷۰٪ (به میزان ۲۰۰ میکرولیتر) اضافه شد و DNA رسوب‌نموده در ۲۰ میکرولیتر بافر TE حل شد. در مرحله آخر نیز DNA روی ژل آگاروز ۱٪ برده شد و با رنگ‌آمیزی با اتیدیوم بروماید، DNA روی ژل مشاهده شد.

PCR و تعیین توالی: واکنش PCR در حجم نهایی ۲۵ میکرولیتر انجام گرفت. واکنش شامل ۱۲/۵ میکرولیتر مستر میکس (محتوی بافر، dNTP، آنزیم Taq DNA polymerase و $MgCl_2$)، ۰/۵ میکرولیتر DNA الگو، ۱/۵ میکرولیتر از هر کدام از پرایمرهای طراحی شده و انتخابی *Tri16F* و *Tri16R* مطابق جدول ۲ [۳۵] و ۹ میکرولیتر آب مقطر تزریقی بود.

نحوه انجام PCR: واسرشت ابتدایی در ۹۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه، ۳۵ دور از واسرشت (۹۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه)، اتصال (۶۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۵ ثانیه) و گسترش (۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت یک دقیقه و ۲۰ ثانیه) و در ادامه، گسترش نهایی (۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷ دقیقه) انجام شد. به‌منظور پیداکردن بهترین دمای اتصال، PCR به صورت گرادینت از ۵۵ درجه سانتی‌گراد تا ۶۵ درجه سانتی‌گراد گذاشته شد و نتیجتاً دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد انتخاب شد.

جدول ۲) توالی پرایمرهای *Tri16F* و *Tri16R*

پرایمر	توالی
<i>Tri16F</i>	5'-GCCCTTCTAGATGCCTGAG-3'
<i>Tri16R</i>	5'-TTGGTTCCTCCGCTTGG-3'

مطابق با واکنش و نحوه انجام PCR، قطعه ژن *Tri16* در تمام ایزوله‌ها و سویه‌های استاندارد فوزاریوم ردیابی شد. سپس محصول PCR به دست آمده (تقریباً ۱۳۸۰ جفت باز) در مورد گونه‌های فوزاریوم پونه (MCR 8486) و فوزاریوم لانگستیه (آتیپیک) از روی ژل، استخراج و تعیین توالی شد. توالی‌های به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار Mega 5 و روش دستی در کنار رکوردهای ثبت‌شده در بانک اطلاعات ژنی (NCBI) در خصوص ژن *Tri16* مربوط به فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس، هم‌ردیف شدند.

آنالیز قرار گرفته بودند، شامل سویه‌های فوزاریوم/اسپوروتریکیوئیدس (۴ سویه)، گونه آتیپیک فوزاریوم لانگستیه (یک ایزوله) و فوزاریوم پونه (یک سویه) بودند (جدول ۱).

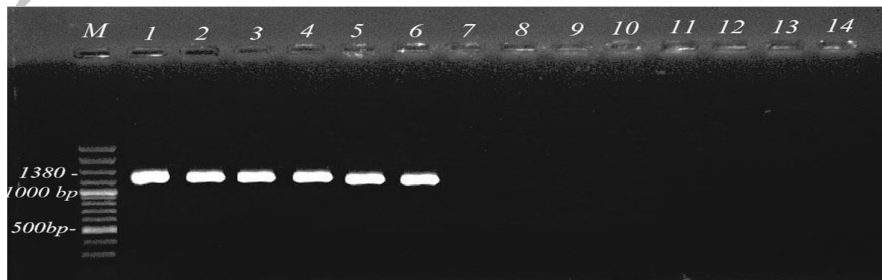
جدول ۱) سویه‌ها و ایزوله‌های مولد سم T-2

ردیف	نام گونه	محل جداسازی
۱	فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس (BBA 10329)	آلمان
۲	فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس (VTT D-72014)	فنلاند
۳	فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس (MCR 4333)	آفریقای جنوبی
۴	فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس (MCR 0043)	آفریقای جنوبی
۵	فوزاریوم لانگستیه (ایزوله آتیپیک)	ایران
۶	فوزاریوم پونه (MCR 8486)	آفریقای جنوبی

لازم به ذکر است که گونه فوزاریوم لانگستیه مورد استفاده، از نظر مورفولوژی و توالی ژن *ITS* مشابه فوزاریوم لانگستیه بود، اما از نظر توالی قطعه ژن *EFla* مشابه فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس بود، به همین دلیل در مورد آن لفظ آتیپیک به کار برده شده است.

شناسایی گونه‌ها: سویه‌های مورد بررسی به روش مورفولوژی و مولکولی در مطالعات قبلی مورد شناسایی قرار گرفته بودند [۱۷].

روش استخراج DNA: استخراج DNA به روش فنل - کلروفرم مطابق با روش چوئی و همکاران [۳۶] و رضایی و همکاران [۳۷] البته با کمی تغییر انجام شد که به طور خلاصه به این صورت بود: ابتدا از فوزاریوم در محیط کشت پتیتودکستروزبراث (PDB) به مدت ۴ تا ۶ روز کشت انبوه تهیه شد و سپس با بافر PBS شستشو داده شد. بعد از آن، میسلیم قارچ توسط نیتروژن مایع، فریز و پودر شد و سوسپانسیونی از میسلیم پودر شده با بافر لیزکننده DNA تهیه شد. سپس به آن پروتیناز k و SDS ۱۰٪ افزوده شد و در بن‌ماری ۶۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. در مرحله بعد، فنل - کلروفرم - ایزوآمیل‌الکل (PCI) به ترتیب به نسبت ۱:۲۴:۲۵ و همچنین کلروفرم - ایزوآمیل‌الکل (CI) به نسبت ۱:۲۴ افزوده شد و سانتریفیوژ ۱۲ هزار دور بر دقیقه به مدت ۱۰ دقیقه صورت گرفت و محلول رویی جدا شد. سپس محلول استات سدیم ۳ مولار (به میزان ۳ میکرولیتر) و

شکل ۱) ردیابی قطعه ژن *Tri16* (۱۳۸۰ جفت باز) در تعدادی از سویه‌های استاندارد و ایزوله‌های فوزاریوم مورد بررسی. M: مارکر. چاهک ۱ تا ۴: فوزاریوم اسپوروتریکیوئیدس به ترتیب BBA 10329، VTT D-72014، MCR 4333 و MCR 0043. چاهک ۵: فوزاریوم پونه MCR 8486. چاهک ۶: ایزوله فوزاریوم لانگستیه آتیپیک. چاهک ۷: فوزاریوم پونه MCR 8485. چاهک ۸ تا ۱۱: فوزاریوم گرامینه آروم به ترتیب MCR 6010، MCR 4712 و ایزوله‌ها. چاهک ۱۲: فوزاریوم پرولیفراتوم MCR 8549. چاهک ۱۳: فوزاریوم ورتیسیلیوئیدس MCR 8560. چاهک ۱۴: کنترل منفی.

گونه فوزاریوم	توالی ژن Tri ۱۶
فوزاریوم اسپوروتریکوبیئیدس به شماره دسترسی AY187275	<p>ATGGCCCTTTCTAGATGCGCTGAGAAGCTAGAACAGCGTTCTCTCCCTTGACCAATTAAGCTCTCATTTTACATTCGCTGGTCTTAGTGTACATGCAAGGATCGTGACAAAGCTGTCAATCGCCTGTCAAAGGGTTAAATGCTGTACATCAAAGCTGCCATTCTCAAAGGGCGAATCAACTACCATACGGACACCGCCAACAACAAGATAGCCTCTGCTTACGGGCTGTTATTTCCATGTCAGACGATAGTCCGAATCTATCATTACGAGAAGCTACGCCAGCAAAGGAAGTACCCAGCTTAGCAAGGATCAAGCAACAGGGTGCACCATCCACCTTTTACAGACGATCTATACTCGTTGCTATCTTTATAGATACCACATCGAAGCAATCTACCCAGTATTAATAACAACCTATGCTCCTATCGAGGGAGGCCTGATACTTAACATATGCTTCACCATGGTGTATGGACGGCCAAGGACTTGCAGCTTACTGATCTATGGCCCTGTTACCCCGTCAGCAAGACCAAAAACGAAAACGAGGTGCAGCAGCCGAAGAACCTTCCCGATCCCGATGAGCCTTTACCGAACCGCCAGACTTGGTACAGCTATAAATGCCACAGCAGACCCTGAGATTAACCGATATCGAAACAAGTCTCCAGCGTTATCGAAACGATAGGATACTCGAACAAAAACATCGCTGCAACGACAGGGGACAGCAGGAAAAAGACAAGCAGGATATTCGCATTTTCAAGCAACAAGCTCAAGACGCGAAAAGAAGTTTTGGCAAATAACCGCTGCCATGTCACGACAAAACTCGATCTTAAATGCTGCGTCTGGTCTAATCTTACAGTGTACGTCTATACGCCGGACGCAGCTGCCACCAACACCATTCGCGCGATTTACCCAAATGGTAGATGGTAGACGACAATTACTTCCAAAAATCAACAAGCCGGGGCCTTATATGGGTAATGTCGTGCTTACATCGTCCGGCTGATGTTTCACTTGATACATTGGTGGCGACTGGCTTTTCAACTACTGTCTGCTCTCTGATGGCCCCAGTAGCGCAGGCCATATACGATGCATCAAGAAAAATTACTACGACATCGAAGCATTGATGGCTTCTTGA AAAACCTTGCAAAAAGTAGATGACCCCGAAGCCATCGGCATAGGGAGTAGTACGATGGGGTTCGACTTTCATTTCAACAAGTGTGCAAAATGCACCATCTACGAATGTGACTTTGGGCCATCGCTTAGCGAAGATTCTGCTGGCGAAAGGAGGGCAAGCCAATCTTTGTCGGTATCCGATATGATTGGGCCGATGGCAACATGATATTGCTGCCAAGACGGAGGCAACCAACTGAAAACGATGAGACCATTGAAGCATATATTAGTTAGCAGAGGATGATTTGGTAGCTTTGGCGGAGGATCCTGGTTTTGTAGTTGGCTGAAAAGAGTAA</p>
فوزاریوم پونه MCR 8486	<p>TGACNATINAACCTTTCATTTTACATTCGCTGGTCCCTGGTGTACACGCCAAGGATCGTGACAAAAGCTGTCAATCGCCTATCGAAAGGGTTAAATGCTGTACATCAACGCTGCCATTCTCAAAGGGCGAATCAACTACCATACGGACAACGCCAACAACAAGATAGCCTCTGCTTACGGGCTGTTATTTCCATGTCAGACGATAGTCCGAATCTATCATTACGAGAAGCTACGCCAGCAAAGGAAGTACCCAGCCTAGCAAGGATCAAGCAACAGGGTGCACCATCCACCTTTTACAGACGATCTATACTCGTTGCCTATCTTTATAGATACCACATCGAAGCAATCTCACCCAGTATTAATAACAACCTATGCTCCTATCGAGGAGGCCTGATACTCAACATATGCGTTCACCATGGTGTATGGACGGCCAAGGACTTGCAGCAGTTGACTGATCTATGGGCCCTGTTACCCGTCAGCAAGACCAAAAACGAAAACGAGGTGCAGCAGCCGAAGAACCTTCCCAGTCCCAGTACGACGAAACGAGCTTGGTACAGCTATAAATGCCACAGCAGACCCCTGAGATTACCGATATCGAAACAAGTCTCCAGCGTTATCGAAACGATAGGATACTCGAACAAAACATCGCTGCATCGACAGGGGACAGCAGGAAAAAGACAAGCAGGATATTCGCATTTTCAAGCAACAAGCTCAAGGACGGGAAAGAAAGTTTTGGCAAATAACCGGCTGCCATGTCACGACAAAACCGATCTTAAATGCTGCGGTCTGGTCTAATCTTACAGTGTACGTCTATACGCCGGACACAGCTACCACAACACCATTCGCGAGATTTACCCAAATGGTAGATGGTAGACGACAATTACTTCCAAAAATCAACAAGCCGGGGCCCTTATAATGGGTAATGTCGTGCTTACATCGTCCGGCTGATGTTTCACTTGATACATGGTGGCGACTGGCTTTTCAACTATCTGTACGCTCTCTGATGGCCCCAGTAGCGCAGGCCATATACGATGCATCCANAAAAGTTACTACGNATACATTGATGGCTTCTTGA AAAACCTTGCGAAAAGTAGATGACCCCGCAAGCCTTGGCATAGGGAGTATGAGCCAGCATGGGGTGCAGTTCATTTCAACAAGTGTGCAAAATGCACCATTC</p>
فوزاریوم لانگستیه آتیبیک	<p>TTGACNATTAACCTTTCATTTTACATTCGCTGGTCCCTGGTGTACACGCCAAGGATCGTGACAAAGCTGTCAATCGCCTGTCGAAAGGGTTAAATGCTGTACATCAAAGCTGCCATTCTCAAAGGGCGAATCAACTACCATACGGACAACGCCAACAACAAGATAGCCTCTGCTTACGGGCTGTTATTTCCATGTCAGACGATAGTCCGAATCTATCATTACGAGAAGCTACGCCAGCAAAGGAAGTACCCAGCCTAGCAAGGATCAAGCAACAGGGTGCACCATCCACCTTTTACAGACGATCTATACTCGTTGCCTATCTTTATAGATACCACATCGAAGCAATCTCACCCAGTATTAATAACAACCTATGCTCCTATCGAGGGAGGCCTGATACTCAACATATGCGTTCACCATGGTGTATGGACGGCCAAGGACTTGCAGCAGTTGACTGATCTATGGGCCCTGTTACCCGTCAGCAAGACCAAAAACGAAAACGAGGTGCAGCAGCCGAAGAACCTTCCCAGTCCCAGTACGACCTTACACGAAACCGCCAGACTTGGTACAGCTATAAATGCCACAGCAGACCCTGAGATTACCGATATCGAAACAAGTCTCCAGCGTTATCGAAACGATAGGATACTCGAACAAAACATCGCTGCATCGACAGGGGACAGCAGGAAAAAGACAAGCAGGATATTCGCATTTTCAAGCAACAAGCTCAAGGACGGGAAAGAAAGTTTTGGCAAATAACCGGCTGCCATGTCACGACAAAACGATCTTAAATGCTGCGGTCTGGTCTAATCTTACAGTGTACGTCTATACGCCGGACACAGCTACCATTGGTGGCGACTGGCTTTTCAACTATCTGTACGCTCTCTGATGGCCCCAGTAGCGCAGGCCATATACCGATGCATCAAGAAAAGTTACTACGGAATACATTGATGGCTTCTTGA AAAACCTTGCGAAAAGTAGATGACCCCGCAAGCCTTGGCATAGGGAGTATGAGCCAGCATGGGGTGCAGTTCATTTCAACAAGTGTGCAAAATGCACCATTC</p>

در مطالعه دیگر که توسط *ماراسس* و همکاران روی دو ایزوله فوزاریوم پوئه روی ذرت انجام گرفت، نشان داده شد که این ایزوله‌ها به‌میزان کمی مولد سم T-۲ هستند [۴۱].

بررسی‌ها نشان می‌دهد که فقط یک مطالعه، مشابه مطالعه حاضر روی ژن *Tri3* توسط کچوئی و همکاران [۳۸] صورت گرفته است که در بالا به آن اشاره شد. مطالعات دیگر روی دیگر ژن‌های مسیر بیوسنتز تریکوتسن‌ها، در فوزاریوم‌های مختلف صورت گرفته است. *نایسن* و همکاران در سال ۲۰۰۴ به‌منظور طبقه‌بندی گونه‌های مولد تریکوتسن در دسته اسپوروتریکیلا از ژن *Tri5* استفاده کردند. آنها مشاهده نمودند که سکانس ژن *Tri5* در دو گونه فوزاریوم اسپوروتریکیوتیدیس و فوزاریوم لانگستیه بسیار مشابه است و نمی‌توان پرایمری براساس این ژن برای افتراق این دو گونه طراحی نمود [۴۲]. در بررسی حاضر نیز سکانس ژن *Tri16* در ۳ گونه فوزاریوم اسپوروتریکیوتیدیس، فوزاریوم لانگستیه آتیپیک و فوزاریوم پوئه که مولد سم T-۲ بودند، بسیار شبیه همدیگر بود. مطالعه دیگری در ایران توسط *هراتیان* و همکاران در سال ۲۰۰۸ روی ژن *Tri13* در ایزوله‌های جداشده از ایران که مولد تریکوتسن‌های نیوانول و داکسی‌نیوانول بودند، صورت گرفته است [۴۳].

در این مطالعه، روش مولکولی PCR برای شناسایی و ردیابی سم T-۲ مورد استفاده قرار گرفت که هم مقرون به صرفه و هم آسان و سریع است. به‌طور کلی این بررسی نشان داد که با استفاده از ژن *Tri16* و پرایمرهای مورد استفاده می‌توان فوزاریوم‌های مهم و گونه‌های نادر مولد سم T-۲ را شناسایی و ردیابی نمود. در بررسی‌های بعدی توصیه می‌شود ایزوله‌های بیشتری از گونه‌های مولد ضعیف T-۲ مورد استفاده واقع شود. همچنین وجود این ژن در مواد غذایی و غلات مشکوک به آلودگی به سم T-۲ مورد بررسی قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

با پروتکل مولکولی طراحی شده بر اساس ژن *Tri16* می‌توان گونه‌های مهم مولد سم T-۲ مانند فوزاریوم اسپوروتریکیوتیدیس و فوزاریوم لانگستیه را شناسایی کرد. همچنین می‌توان گونه‌هایی از فوزاریوم که به‌طور ضعیف مولد T-۲ هستند را نیز شناسایی نمود.

تشکر و قدردانی: این مقاله، استخراج‌شده از طرح پژوهشی مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی است که با حمایت مالی معاونت تحقیقات و فناوری یکی از دانشگاه‌های علوم پزشکی نظامی شهر تهران در سال ۹۰-۱۳۸۹ انجام گرفته است. بر این اساس از کلیه مسئولان امر، کمال تشکر را داریم. همچنین از آقای دکتر سید/میر غیاتیان که اکثر سوبیه‌های استاندارد را در اختیار این تحقیق قرار دادند، متشکریم. از همکاران در مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی به‌ویژه از آقای دکتر

شکل ۱، ردیابی قطعه ژن *Tri16* (تقریباً ۱۳۸۰ جفت باز) را در تعدادی از سوبیه‌های استاندارد و ایزوله‌های فوزاریوم مورد مطالعه نشان می‌دهد. از تعداد ۸۹ ایزوله فوزاریوم فقط فوزاریوم لانگستیه آتیپیک واجد قطعه ژن *Tri16* بود. از ۲۲ سوبیه استاندارد، ۵ سوبیه شامل ۴ سوبیه فوزاریوم اسپوروتریکیوتیدیس و یک سوبیه فوزاریوم پوئه واجد ژن *Tri16* بودند که سم T-۲ تولید می‌کردند.

توالی قطعه ژن *Tri16* مربوط به فوزاریوم اسپوروتریکیوتیدیس، گرفته‌شده از بانک ژنی به شماره دسترسی AY187275، همچنین نتیجه توالی قطعه ژن *Tri16* مربوط به ایزوله فوزاریوم لانگستیه آتیپیک و سوبیه فوزاریوم پوئه (MCR 8486) در جدول ۳ آورده شده است.

بحث

در این مطالعه، پرایمرهای انتخابی و طراحی‌شده علاوه بر این که توانستند قطعه ژن *Tri16* را در ۴ گونه استاندارد فوزاریوم اسپوروتریکیوتیدیس ردیابی کنند، همچنین توانستند در گونه آتیپیک فوزاریوم لانگستیه نیز ژن *Tri16* را شناسایی نمایند. این ایزوله، گونه‌ای از فوزاریوم بود که در مطالعات قبلی از غلات انباری شهرستان رباط‌کریم استان تهران جدا شده بود [۱۸] و مولد سم T-۲ بود. در حقیقت، پرایمرهای مورد استفاده توانستند گونه‌های مهم مولد سم T-۲ را ردیابی نمایند. کچوئی و همکاران [۳۸] نیز با استفاده از پرایمرهای طراحی‌شده براساس ژن *Tri3* توانستند گونه‌های مهم مولد سم T-۲ را شناسایی و ردیابی نمایند. در این بررسی، تمامی فوزاریوم‌های مولد سم T-۲ واجد قطعه ژن *Tri16* و فوزاریوم‌های غیرمولد فاقد قطعه ژن *Tri16* بودند. عدم وجود قطعه ژن *Tri16* در فوزاریوم پوئه (MCR 8485) که مولد سم T-۲ نیست و وجود این ژن در گونه فوزاریوم پوئه (MCR 8486) که مولد سم T-۲ به‌طور ضعیف است، معرف این مطلب است که پرایمرهای استفاده‌شده در این مطالعه توانستند علاوه بر گونه‌های مهم مولد سم T-۲، گونه‌های با تولید ضعیف سم T-۲ را نیز شناسایی نمایند. پرایمرهای طراحی‌شده براساس ژن *Tri3* توسط کچوئی و همکاران [۳۸] نتوانستند گونه‌های با تولید ضعیف را شناسایی نمایند و مطالعه حاضر از این جهت به بررسی قبلی برتری دارد. فوزاریوم پوئه گونه‌ای است که به‌ندرت مولد سم T-۲ است. در بررسی پترسون و همکاران در سال ۱۹۹۵ روی ۷۴ ایزوله فوزاریوم پوئه جداشده از ۱۰ کشور از نظر تولید سم T-۲، فقط یک ایزوله از هلند و ۲ ایزوله از دانمارک قادر به تولید سم T-۲ بودند [۳۹]. در مطالعه دیگر در سال ۱۹۹۸ روی ۲۲ ایزوله از نروژ، هیچ کدام از ایزوله‌های فوزاریوم پوئه قادر به تولید سم T-۲ نبودند [۴۰]. همچنین ۱۲ ایزوله فوزاریوم پوئه تحت بررسی تورپ و لانگستیه در سال ۱۹۹۹، سم T-۲ را تولید نمی‌کردند [۲۳].

Fusarium langsethiae species complex based on partial sequences of the translation elongation factor-1 alpha gene. *Int J Food Microbiol.* 2004;95(3):287-95.

20- Omurtag GZ, Yazicioglu D. Determination of T-2 toxin in grain and grain products by HPLC and TLC. *J Environ Sci Health.* 2000;35(6):797-807.

21- Omurtag GZ, Yazicioglu D. Occurrence of T-2 in processed cereals and pulses in turkey determined by HPLC and TLC. *Food Addit Contam.* 2001;18(9):844-9.

22- Langseth W, Rundberget T. Instrumental methods for determination of nonmacrocyclic trichothecenes in cereals, foodstuffs and cultures. *J Chroma A.* 1998;815(1):103-26.

23- Torp M, Langseth W. Production of T-2 toxin by a *Fusarium* resembling *Fusarium poae*. *Mycopathologia.* 1999;147(2):89-96.

24- Pascale M, Haidukowski M, Visconti A. Determination of T-2 toxin in cereal grains by liquid chromatography with fluorescence detection after immunoaffinity column clean-up and derivatization with 1-anthrolylnitrite. *J Chroma A.* 2003;989:257-64.

25- Mateo JJ, Mateo R, Jimenez M. Accumulation of type A trichothecene in maize, wheat and rice by *Fusarium sporotrichioides* isolates under diverse culture conditions. *Int J Food Microbiol.* 2002;72(1-2):115-23.

26- Riazipour M, Vatani H, Tavakoli HR, Mehrabi Tavana A, Afshari MA, Kachuei R, et al. Assessment of T-2 toxin in cereals served in centers of Tehran military earth force in winter 2007. *Mil Med J.* 2008;10(1):35-44. [Persian]

27- Russell R, Paterson M. Identification and quantification of mycotoxigenic fungi by PCR. *Process Biochem.* 2006;41:1467-74.

28- Jimenez M, Rodriguez S, Mateo JJ, Gil JV, Mateo R. Characterization of *Gibberella fujikuroi* complex isolates by fumonisin B1 and B2 analysis and by RAPD and restriction analysis of PCR-amplified internal transcribed spacers of ribosomal DNA. *System Appl Microbiol.* 2000;23(4):546-55.

29- O'Donnell K, Cigelnik E, Nirenberg HI. Molecular systematics and phylogeography of the *Gibberella fujikuroi* species complex. *Mycology.* 1998;90(3):465-93.

30- McCormick SP, Hohn TM, Desjardins AE. Isolation and characterization of Tri3, a gene encoding 15-O-acetyltransferase from *Fusarium sporotrichioides*. *Appl Environ Microbiol.* 1996;62(2):353-9.

31- Proctor RH, Hohn TM, McCormick SP, Desjardins AE. Tri6 encodes an unusual zinc finger protein involved in regulation of trichothecene biosynthesis in *Fusarium sporotrichioides*. *Appl Environ Microbiol.* 1995;61(5):1923-30.

32- Alexander NJ, Hohn TM, McCormick SP. The Tri11 gene of *Fusarium sporotrichioides* encodes a cytochrome p-450 monooxygenase required for C-15 hydroxylation in trichothecene biosynthesis. *Appl Environ Microbiol.* 1998;64(1):221-5.

33- Alexander NJ, McCormick SP, Hohn TM. Tri12, a trichothecene efflux pump from *Fusarium sporotrichioides*: Gene isolation and expression in yeast. *Mol Gen Genet.* 1999;261(6):977-84.

34- Mathison L, Soliday C, Stephan T, Aldrich T, Rambosck J. Cloning, characterization and use in strain improvement of the *Cephalosporium acremonium* gene *cefG* encoding acetyltransferase. *Curr Genet.* 1993;23(1):33-41.

35- Peplow AW, Meek IB, Wiles MC, Phillips TD, Beremand MN. Tri16 is required for esterification of position C-8 during trichothecene mycotoxin production by *Fusarium sporotrichioides*. *Appl Environ Microbiol.* 2003;69(10):5935-40.

36- Choi GH, Marek ET, Schardl CL, Richey MG, Chang S,

علی نجفی که در بحث بیوانفورماتیک این بررسی همکاری داشتند نیز تشکر می‌نماییم.

منابع

1- Allameh A, Razzaghi-Abyaneh M. *Mycotoxins: Mycological, chemical and environmental aspects.* Tehran: Emam Hossein University Publication; 2001. [Persian]

2- Ueno Y. Trichothecenes in food. In: Krogh P, editor. *Mycotoxins in food.* London: Academic Press; 1987.

3- Ler SG, Lee FK, Gopalakrishnakone P. Trends in detection of warfare agents detection methods for ricin, staphylococcal enterotoxin B and T-2 toxin. *J Chroma.* 2006;1133(1-2):1-12.

4- Joffe AZ. *F. sporotrichioides* as principal causal agents of alimentary toxic aleukia. In: Wyllie RD, Morehouse LG, editors. *Mycotoxic Fungi, mycotoxins, mycotoxicoses* an encyclopedic handbook. New York: Marcel Dekker; 1978.

5- Beardall JM, Miller JD. Diseases in humans with mycotoxins as possible causes. In: Miller JD, Trenholm HL, editors. *Mycotoxins in grain: Compounds other than aflatoxin.* St. Paul: Eagan Press; 1994.

6- Wang ZG, Feng JN, Tong Z. Human toxicosis caused by moldy rice contaminated with *Fusarium* and T-2 toxin. *Biomed Environ Sci.* 1993;6(1):65-70.

7- Ueno Y, Ishii K, Kanaeda S, Tsunoda H, Tanaka T, Enomoto M. Toxicological approaches to the metabolites of *Fusaria*. IV. Microbial survey on "bean-hulls poisoning of horses" with the isolation of toxic trichothecenes, neosolaniol and T-2 toxin of *Fusarium solani* M-1-1. *Jpn J Exp Med.* 1972;42(3):187-203.

8- Yazar S, Omurtag GZ. Fumonisin, Trichothecenes and Zearalenone in cereals. *Int J Mol Sci.* 2008;9(11):2062-90.

9- Joffe AZ. Toxic *Fusarium* species and varieties in nature and in laboratory conditions. *Fusarium* species: Their biology and toxicology. New York: Wiley Interscience; 1986.

10- Wannemacher RW, Wiener SL. *Medical aspects of chemical and biological warfare.* United States: United States Government Printing; 1997.

11- Leslie JF, Summerell BA. *The Fusarium laboratory manual.* Oxford: Blackwell Publishing; 2006.

12- Torp M, Nirenberg HI. *Fusarium langsethiae* sp. nov on cereals in Europe. *Int J Food Microbiol.* 2004;95(3):247-56.

13- Torp M, Adler A. The European *Sporotrichiella* project: A polyphasic approach to the biology of a new *Fusarium* species. *Int J Food Microbiol.* 2004;95(3):241-5.

14- Infantino A, Pucci N, Conca G, Santori A. First report of *Fusarium langsethiae* on durum wheat kernels in Italy. *Plant Dis.* 2007;91(10):1362.

15- Lukanowski A, Lenc L, Sadowski C. First report on the occurrence of *Fusarium langsethiae* isolated from kernels in Poland. *Plant Dis.* 2008;92(3):488.

16- Hudec K, Rohacik T. The occurrence and predominance of *Fusarium* species on barley kernels in Slovakia. *Cereal Res Commun.* 2009;37(1):101-9.

17- Kachuei R, Yadegari MH, Rezaie S, Allameh A, Safaie N, Zaini F, et al. Investigation of stored mycoflora, reporting the *Fusarium* cf. *langsethiae* in three provinces of Iran during 2007. *Ann Microbiol.* 2009;59(2):383-90.

18- Kachuei R, Yadegari MH, Rezaie S, Allameh A, Safaie N, Zaini F. Isolation of *Fusarium langsethiae* and *Fusarium sporotrichioides* intermediate species and characterization of some morphological and molecular features of it. *Mil Med J.* 2009;11(2):103-8. [Persian]

19- Knutsen AK, Torp M, Holst-Jensen A. Phylogenetic analyses of the *Fusarium poae*, *Fusarium sporotrichioides* and

- production and the relationship to vegetative compatibility groups in *Fusarium poae*. *Chem Anal.* 1998;140(2):105-14.
- 41- Cullen D. Mycotoxic Fusaria: Pathogenicity, cultural characteristics, taxonomy and genetics [dissertation]. Wisconsin: University of Wisconsin; 1981.
- 42- Niessen L, Schmidt H, Vogel RF. The use of *Tri5* gene sequences for PCR detection and taxonomy of trichothecene-producing species in the fusarium section *sporotrichiella*. *Int J Food Microbiol.* 2004;95(3):305-19.
- 43- Haratian M, Sharifnabi B, Alizadeh A, Safaie N. PCR analysis of the *Tri13* gene to determine the genetic potential of *Fusarium graminearum* isolates from Iran to produce nivalenol and deoxynivalenol. *Mycopathology.* 2008;166(2):109-16.
- Smith DA. A stress-responsive gene in *Fusarium* spp. *J Bacteriol.* 1990;172(8):4522-8.
- 37- Rezaie S, Ban J, Mildner M, Poitschek C, Brna C, Tschachler E. Characterization of a cDNA clone, encoding a 70 kDa heat shock protein from the dermatophyte pathogen *Trichophyton rubrum*. *Gene.* 2000;241(1):27-33.
- 38- Kachuei R, Rezaie S, Yadegari MH, Allame A, Safaie N, Zaini F, et al. Evaluation of *Fusarium* isolates containing *Tri3* gene for T-2 toxin production. Sari; Firth Iranian Congress of Medical Mycology, 2011. [Persian]
- 39- Pettersson H. *Fusarium* toxin research in Sweden. Braunschweig; German Mycotoxin Workshop, 1995.
- 40- Liu W, Sundheim L, Langseth W. Trichothecene

Archive of SID